

Opisni pripisani su: listište i račun su na temelju običnog članka III po dogovoru.

Nevel za predbrojbu, oglašiti listište se naplatom ili polotomom post. izdatice u Beču na administracijske stane u Puli.

Kad nastuče valje točno naznači ime, prezime i najbliža pošta predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odgovarajućem u odgovarajućem pištu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše "Reklamacija".

Cakovnog računa br. 847849.
Telefon tiskare broj 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rano u malo stvari, a nesloga uve pokvari". Narodna poslovica.

Iskani svakog četvrtka i podne.

Netiskani dopisi se na vraćaju nepodpisani ne tiskaju nefrankirani ne pošilju. Prilogi se poštom stoje 10 K u obzir na godinu ili K 25 odn. K 250 na pol godine.

Izvan carovine više poštarina. Plaća i stavlja se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h, zaostali 20 h, koji u Puli, tisk izvan isto.

Uredništvo i uprava nalazi se u Tiskari Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr. (Via Giulia br. 1), kamionika se nasloviju sva pišma i preplate.

Odgovorni urednik i izdavačelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krmpotić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crudeira br. 1, u Ital.).

VIII. kongres slavenskih novinara u Ljubljani.

U kratkom razdoblju od 10 godina imala je biela Ljubljana čast i sreću pogostiti po dva puta svet slavensko inteligencije, slovenske boritelje umom i porom za polučena prava svih slovenskih naroda. U slovenskoj metropoli saštili su se prošloga tjedna zastupnici najvidjenijih novinara svega slavenskoga svijeta, da viečuju o svojim staležkim pitanjima i o pitanjima obćeg slovenskog interesa.

Kongres slavenskih novinara započeo je u utorak, dočim je već u ponedjeljak na večer stigla većina članova iz svih slovenskih zemalja, koji bijahu srdačno oćekivani i bratski pozdravljeni.

Svih članova kongresa bilo je 120. Zastupani bijahu novinari ruski, poljski, ćski, hrvatski, srbski, bugarski, slovenski i slovacki.

Na kongresu sudjelovahu medju ostalima ovi slavenski novinari i političari:

Vladimir grof Bobrinski, zastupnik dume u Petrogradu, general Volodimirov iz Petrograda, član ruske dume i vojda kadeta Mijukov, Aleksander pl. Stahović, zastupnik sveruskoga novinarskoga kongresa, profesor Mikš iz Novocerkaska, dr. A. Doboszynski, bivši zastupnik na carevinskom vieču iz Krakova, pl. Chamicz iz Varšave, dr. Nikolaj Hlibovickij, zastupnik na carevinskom vieču iz Galicije, Vladimir Hrasaky, zastupnik na carevinskom vieču, Prag, Vaclav Klofač, zastupnik na carevinskom vieču, dr. Antonin Hajn, zastupnik na carevinskom vieču, Prag, Frangija urednik "Bilgarije" i bivši podpredsjednik bugarskoga saboranja u Sofiji, prof. Mile Pavlović iz Beograda, Nadežda Petrovićeva iz Beograda, I. Petrović iz Banjaluke, dr. Gjuro Surmin, narodni zastupnik iz Zagreba, dr. Rat, dr. Bleho, I. Stepanek, urednik "Ludovih Novin" (Slovaek) Matko Mandić, zastupnik na carevinskom vieču iz Trsta, prof. Schmidt, urednik "Ćeske korespondencije" u Pragu, Kazimir Pollack, urednik "Kurjeva Warszawskiega, iz Varšave, dr. Czarnowski iz Berlina, Boleslav Levicki iz Lav va, Bronislav Laskovnicki "Nova Reforms", Krakov, dr. Ostaszewski-Baranski, "Dziennik Polski", Lavov, Josip Holecćek podpredsjednik "Saveza slavenskih novinara" Prag, Josip Vejvra tajnik "Saveza", urednik Hejret, Osipl Markov urednik "Hallicanina", dr. V. Cerny Prag, St. Sokol Prag, V. Vliler urednik "Pokreta" Zagreb, dr. A. Radić Zagreb, Ivan Grsković Zagreb, Fran Kućinić Trst, dr. Bjelovučić Trst, M. Citić Trst, A. Gabršćek Gorica.

Osim ovih sudjelovali su mnogi drugi kao što i urednici slovenskih listova iz Ljubljane i iz mnogo drugih slovenskih mjesta.

Biela Ljubljana doćekala je sve svoje gostove u svećanom ruhu, okitiivši svoja palaće narodnim zastavama.

Kongres je započeo u utorak u jutro. Otvorio ga je redaktor Josip Holecćek kao podpredsjednik "Saveza" pozdravnim go-

vorom. Predsjednikom bijaše izabran g. Holecćek, podpredsjednici Slovak dr. Rat i Slovenac dr. Gregorin.

Nacelnik ljubljanski dr. Hribar pozdravio je mile slavenske gostove najjednaćenje nazvan im u ime grada iskonu dobrodoćelicu.

Poslije besjede nacelnika Hribara proćitani su vrlo mnogi brzojavi od svih novinarskih slavnenskih udruženja i mnogih uvaženih političara. Brzojavno su pozdravili kongres poljaćki zemaljski ministar vitez Abrahamović i dr. Kramarž.

Redaktor Sokol prosvjedovao je ostro proti postupanju ministarstva željeznica, koje ni dalo novinarom ni odgovora na molbu za slobodnu vožnju na željeznicama.

Akademija ha počast slavenskog pisca u Primoža Trubara obavljena je svećanij načinom u 11 sati prije podne u prisulnosti sviju novinara. Prof. dr. Hlešć izrekao je krasan govor o znamenovanju prvog slavenskog pisca iztaknuv vezu i uzajamnost izmedju Hrvata i Slovenaca.

Zatim je sledilo polaganje temeljnog kamena za spomenik Primoža Trubara.

Osim programnih besjeda bilo je izvan programnih, gdje su govorili zastupnici svih slovenskih naroda. Sveućiljni profesor u miru i narodni zastupnik dr. Gjuro Surmin burno pozdravljen uzme rieć iztaknuvši, da su Hrvati i Slovenci u važnim časovima vazda bili jedni uz druge. Tako je to i ovaj čas, kad se polaže temeljni kamen za spomenik prvom radniku slovenske književnosti.

Po objedu sastali se opet novinari na daljnje viećanje. Predsjednik kongresa Holecćek ćitao je onda izvješće o desetogodišnjem radu i o jubileju poslije prvog kongresa slavenskih novinara. On veli, da se vidi poslije sastanka prvoga kongresa, kako misao sveslavensko uzajamnosti sve više napreduje. Konaćno spominje narodne i kulturne borbe slavenskih naroda, a polmenice borbu hrvatsko-srbske koalicije za naš jezik. Poslije izvješća predlaže rezoluciju, koja izlće rusko-poljski sporazum na temelju narodne, socijalne i kulturne jednakopravnosti. Rezolucija se jednoglasno prima.

Redaktor Stahović iz Moskve predlaže, da se izda sveslavenski organ, koji će izlaziti u ćetiri slavenska jezika.

Izabran bijaše poseban odbor, koji je imao siledećeg dana o predlogu izylećiti.

U sriedu tj. 9. o. mj. razpravljalo se o sudanjem stanju reforme tiskovnoga zakona. O tom je referirao dr. Hajn. Razložio je; kako je Korberova vlada: g. 1902. predložila u carevinskom vieču nacrt o podpunoj reformi tiskovnoga zakona, a taj predlog već ćeka 6 godina svoje riećenja. Nacrt sadržaje ove točke: 1. Ukinuće obćektivnoga postupka, 2. ukinuće zabrane o kolportazi, 3. postupak kod konfiskacije, 4. pitanje kompetencije kod tiskovnih delikta radi uvrede poštenja, 5. glede privremene konfiskacije. Tiskovni oćek riećio je dosada tri toćke i to glede kolportaze, postupanja kod konfisciranja i glede sudbene kompetencije. Sloboda kolportaze

ćeljiva se u novoj reviziji u širem obsegu, nego što je najavila vlada i stari tiskovni odbor u nekojim se toćkama pri glasovanju složio. Netemeljitim izpravcima staviti će se granice. Službeni izpravci neće se morati oćisnuti bez opazke. Ispravak će smjeti zabaciti, ako urednik mođe dokazati njegovu netemeljitost.

Ćeh Miskovsk y proćložio je na to siledeću rezoluciju:

Kongres slavenskih novinara prima sa zahvalom na znanje izvješćaj o povoljnom stanju pitanja slobodne kolportaze u tiskovnom oćsejku car. vieća te se nadamo da će i u ostalim toćkama tiskovnih stvari zauzeti tiskovni odbor jednako moderno i pravredno stanovie, te razvoj tiska, tog u javnim stvarima tako važnog faktora, ne bi bio zapriećivan već dupliran. Na nase tražimo, da se potpunoma ukinu obćektivni postupak.

Nakon toga je dr. Surmin izvestio o tiskovnom zakonu u Hrvatskoj te naveo neke napose znaćajne momente. U Hrvatskoj postoji doćuće sloboda kolportaze ali se ona mođe oćuzati, kad to vlade ućitje. Tako eto ni sada nema u Hrvatskoj kolportaze. Nabraja sva nasilja, što ih mora da trpi hrvatsko novinstvo u sadanjef Rauchovaj eri.

Dr. Gregorin predlaže, da se pozovu slavenski zastupnici, neka bi odlučno ustali proti ministru Derschatti radi njegove neprijateljskog postupanja proti slavenskim novinarima.

Zastupnik na carevinskom vieču dr. Klofać u živim bojama prikazuje tiskovne prilike u Bosni i progon srbskih novinara. Spominje poznati ćlanak "Mirieć po-barutu" u banjaluckoj "Otaćbini", radi kojega je vlast u Bosni začela famozni progon srbskih novinara. Predlaže rezoluciju, da zastupnici o tome oćtro povedu rieć o delegacijama, te da uzrade za oslobođenje žrtava u tako zvanof "veleizdajnićkoj" aferi. Od austrijske se vlade mora najodlućniji zahtjevati, da prestanu već jednom te nerazloćne mjere proti Slavenima.

Dr. Surmin predlaže, da se predlog Klofaća priobći i hrvatsko-srbskoj koaliciji i njezinof delegaciji na zajednickom saboru sa pozivom, da se i Hrvati zauzmu za svoju progonojenu braću u Bosni i Hercegovini.

Slovenac Andrej Gabršćek veli, da ti primjeri najbolje dokazuju, kako Austrija predobiva za sebe care svojih naroda, nad kojim vlada ovako koju mi Slaveni — ljubimo!

Zaključeno je još, da se posebno zamolj dra. Kramarža, ćlana praške konferencije, da bosanako pitanje iznese pred delegacije.

Slovak Štofanić upozoruje na tiskovno oćnošaje medju Slovaccima, koji su daleko gorii od onih u Bosni. Prikazuje progon slovackih novinara u Ugarskoj, što pobuđuje sveoćbe zgražanje.

Slovak dr. Rat ilustrira slućaj župnika Hlinke.

Ćeh Hovoraka predlaže, da se kongres obrati na medjunarodni tiskovni kon-

gres u Bejlinu i na Interparlamentarni kongres s dolćnim prosvjedom radi tiskovnih oćnošaja u Bosni, medju Slovaccima i u pruskoj Poljskoj.

Predsjednik Holecćek izjavljuje, da savez slavenskih novinara prima na znanje sve te želje i da će poduzeti shodne korakne, da se taj protest slavenskih novinara iznese pred interparlamentarnu konferenciju.

Nakon referata o slavenskom topografićkom slovniku i o djelovanju novinarskog saveza usteje Poljak Ostaszewski-Baranski uz najveće oćuševljenje i odobravanje predlaže, da kongres brzojavno ćestita velikomu Tolstoju povodom osamdesetogodišnjice njegova roćjenja. (Burno i dugotrajno odobravanje).

Rus Stahović uznositim besjedama slavi Tolstoja, te mu klicje: Hurra! Ciel zbor ućesnici prikljućuje se njegovom pokliku uz želju, da Tolstoj pozivi još dugo ljeta na slavu slavenstva.

Predsjednik Holecćek konstatuje podpunu uspeh kongresa, te predlaže zahvalnu gradu Ljubljani i njezinom nacelniku za krasan doćek. Prima se uz burno klicanje Ljubljani i Hribaru. Poljak Laskowicki predlaže uz sveoćbe odobravanje zahvalu predsjedniku Holecćeku.

Slovak dr. Rat ganuto se zahvaljuje na podpredsjednićkoj ćasti, te zaključio riećima:

"Kad dođem kući, pitat će me mojd djeca, što sam im donio sa putovanja? Oćgovorit ću im: Donio sam Vam slavensku ljubav!"

Predsjednik Holecćek zaključuje zatim uz burno ovacije VIII. kongres slavenskih novinara.

Za kongresa pogostila je metropola slovenska dva puta slavenske novinare vrlo sjajno i to jednom u ime zemlje. Svakof slavensko srce mora iskrenim zadovoljstvom pozdraviti najveći dosadašnjof uspeh novinarskih kongresa, a taj je zblćenje, i ako Bog daće, do maln posvemašnje sporazumljenje posvadjene slavenskoj braće napose Rusi i Poljaka.

U ćetvrtak na večer stigao je u Trst jedan ćio ćlanova slavenskoga novinarskoga kongresa u Ljubljani u Trst oćuševljeno pozdravljen na kolodvoru i pjesmom doćpraćeni pred "Narodni Dom". Taj je izrećono nekoliko vatrenih govora od strane novinara i slavenskih prvaka grada Trsta. U potak na večer pridrajen je slavenskim gostovom na ćast u velikof dvorani "Narodnog Doma" svećani komera. Sve postorije bijahu tako natprane da je vladala upravo neansona vrućina. Izrećono jomnogo vrlo krasnih govora u ruskom, poljskom ćeskom i slovackom jeziku te su raznim govornicima isto tako oćuševljeno odgovarali kolovodje slovenakuga naroda u Trstu. Na pozornici igrala je vojnićka glazba sve samo slavenske kumade. Taj će večer stalno koli slavenskim gostima toll slovenecima ostati u neizbrisivoj uspomeni.

Talijanska divljačtva u Rovinju.

(Svršetak).

Kompleks kuća spojenih međusobno kao pečelčni sat, bez kanalizacije i bez cigloga jednoga zagrada, bez zdrave vode, bez pristojne kavane i gostilne. Klima najprikladnija za liečiliste, priroda zdrava, vidici najljepkovičiji, more neizmerno samo ljudi došli i sve pokvarili.

Rovinj imade svoju malu autonomiju gradski magistrat, obavija poslove poglavarstva, imade svoju policiju, te su zandari samo u izvanrednim slučajevima pristupeni. Kad je ratno ministarstvo htjelo posto po to da postavi vojničku posadu u okolici, dalo je magistratu na izbor, koje će narodnosti da bude dotična posada, a ovo je, nakon dugog oklevanja, izabralo Magjare koji su u ono doba slavili na daleko kao isredniste.

Rovinj imade obilježje ribarskog grada kakovih je naći u Kamčatskoj i južnoj Italiji, ima svoj posebni dijalekt, koji nalici na onaj u Chiozzi. Ljudi su razdijeljeni u dva tabora; liberalni i klerikalni, ili, kako se oni sami nazivaju „bianchi“ i „neri“, a svi se opet međusobno grizu i zavide su jedni drugima. Družtveni su odnošaji upravo strašni, nema nikakvih skupnih zabava, nema međusobnog saobraćaja, to nema kuzalisto, nema ništa.

Mrznja na sve, što nije kakav si ti, kod Rovinježa je do maksimuma razvijena. Oni mrzi na Talijane, koji nije iz Rovinja, isto kao na Niemca, koji se slučajno svratio u Rovinj. Svet iz okolice govori isključivo hrvatski, a to je najveća uvreda za Rovinježa. Za vrijeme demonstracija kad klerikalni Talijani hoće da u biesnilo najerjavu liberalne, viču sve u šestnaest: „Živla Hrvatska!“ „Živio Laginja!“

U Rovinju je, nekim čudnim slučajem, sjedište c. k. okružnog sudišta, koji je nadležan za gotovo svu Istru izim onih prediela kod Opatije. Većina razprava drži se u hrvatskom jeziku, te je za to namješten tamo neznatan broj sudskih činovnika Hrvata. Proti ovima sada liberalci lome svoja kopja, jer da govore hrvatski. Zadnjih dana došlo je i do tvornih napadača a prietnje i grožnje, to su redoviti pozdravi. Gradska policija štiti napadače, i naši ljudi nemajući od nikud zaštite utekli se današnjem privremenom predsjedniku sudišta. Ali kako da ih ovaj obrani, kad je i sam, kao Rovinjež, mnijenja da je gavorili hrvatski isto što i izazivati.

U poznatoj demonstraciji prošle nedjelje proti klerikalcima, čulo se je iz liberalnih redova među ostalim i burnih povika proti onoj štatici Hrvata, kao da ovi već zato, što su Hrvati, imaju na sebi šva obilježja klerikalizma. Doznato se je dapače da su to nedjeljne demonstracije, u kojima tršćanske i pujske liberalne novine naziru kulturni boj proti sredovječnom mračnjačtvu, bile u glavnom naperene proti tim hrvatskim ljudima. Eto kakovi su nezaluzeni ciljevi pripisuju stramotnom poslu! Kamenje, hitci iz revolvertu i pušaka, naperoni proti Hrvatima, koji tu nerado stoje, koji su tu samo iz nužde, da čovjek koga se sudi, razumije, kako ga se sudi, to je taj kulturni boj, to je ono čime se valja dičiti!

U Istri se narod budi; stoljetno ugnjetavanje, nedjelja, nopravde, nanesene sa strane talijanske gospode izlaze im sad na golo. Neka maskiraju svoju borbu za održanje prevlasti, kako hoće, hrvatski narod ove zemlje znađe, koji su mu puti.

Hrvati i Hrvatice!

Sjetite se svakom zgodom »Družbe sv. Cirila i Metóda« za Istru. Upotrebljavajte Družbine marke, a svaka zapada samo i povčić. Kupujte uvijek Družbine žigice, cigaretni papir i druge proizvode.

Pogled po Primorju.

Voloski kotar:

† Benedikt Flamin.

Iz Opatije dolazi nam tužna vjest, da je tamo preminuo dne 13. o. mj. gosp. Benedikt Flamin, pomorski kapetan, posjednik, bivši podnadležnik občine Volosko-Opatija, savjetnik občine Voprinac, član liečilistnog povjerenstva itd. nakon duge i teške bolesti u 64 godini života providjen utjehama sv. vjera. Pogreb volevidnog našeg rodoljuba obavijen je uz veliko saučesće domaćeg občinstva dne 15. o. mj.

Teško ucviljenoj rodbini naše iskreno saučesće, a čestitom nožu i rodoljubu bila lahka domaća gruda i trajna uspomena među potomstvom!

Koparski kotar:

† Don Josip Milčić.

Krasica, 8. 9. 1908.

Danas zadeslo je naše selo rijetki, ali tužni i žalosni slučaj. U 6 sati po podne predao je Svoivšnjemu u ruke svoju blagu dušu veled. gosp. Josip Milčić.

Josip Milčić rodio se u Linduru kraj Pazina dne 10. marča 1873. od seljačkih roditelja, te je već u ranoj dobi izgubio oca. Svršivši njemačku gimnaziju u Trstu posvotio se svećeniškom zvanju te je u Zminju prikazao mladu misu god. 1897. Službovao je kasnije u Gračišću, Opatlju, Draguču i Kastvu. Posvuda se je izkazao ne samo kao dobar duhovni pastir nego i kao vatreni narodnjak. Osobitih si je zaluga stekao kao narod. buditelj u Opatlju gdje će se ga narod još dugo spominjati. To je jadmno krivo bilo da ga niti kod biskupije nijesu baš najbolje gledali, te nemilosrdno premještili, dok ga nijesu tako razuzli, da je jadmik počeo znatno oskuđevati na zdravlju.

God. 1906. promješten bi u Krasicu (suh. kotar Buzet) te je na dan Male Gospe nastupio tu svoju službu.

Naše je selo kao i cijela okolica bujska bila u takvim prilikama, da bi svakog, kog je hrv. majka zadoljila svojim mljekom, moralo sreće zaboljeti. Opuzivši ovakove prilike kosnule i srce pokojnika. Vatrema svojim riječima i razboritilim podukama probudio je naš narod tako, da je isti prošlogodišnjim 14. majom skoro jednoglasno i to u cielokupnom broju odao svoj glas hrv. slov. zastupniku, a tim pokazao ne smio vjerskim, nego i narodnim našim neprijateljima, da se njihova najšča tvrdjava u Istri „Bujski kotar“ počela rušiti. Nenavisti i mržnje nije na žalost uzmanjkalo, ali sve ovo nije pokojnika ustrašilo. Akoprem ga bolost sve više tištati počela ustrajao je ipak kao hrabri borloe za sav svoj tužni narod i vjeran sin svote crkve. Pred pet mjesec pritiela ga tako bolost, da je morao leći u krevet iz koga ustao nije. Na postolji si njegov poduzetni duh nije dao mira, već punim srcem nado putio narod na ustrajnost, te je tim mislima tako zaokupljen bio, da ga je nemiloerdna smrtna kosa posejaka, a da se ni tomu još nadao nije. Ostavlja uz mnogobrojnu rodbinu svoju rascvijenu majku i sestru, koje su s njim živjele.

Don Josipo budući ti se nemožemo odužiti za trud, kojeg si za nas učinio, obračamo se skrušenom molitvom Symeonu, nek ti ou zato nadoplati u dyotima nebeskim. Toba će se puk Kraslčak si srcom punim zahvalo za uvijek sjedati, samo ga nemoj niti ti u nebeskim visinama zaboraviti.

Lnhka ti zemljica!

Razgovor

Mateja Plkuna i Zvaneta Zaspandola, pod murvom na plaći u Kasteliru.

Pik.: Hvaljen Bog Zvano!

Zasp.: Vazda budi Mate! Ali, sada sam veselja!

Pik.: Zašto toliko veselje?

Zasp.: Jer si me hrvatski pozdravlja.

Pik.: Od kada smo se pod Klenom razgovarali i poljubili naš milu materinski jezik, zaprisega sam se da ću svakoga samo hrvatski pozdravljati, i od onidam sam proprio i ja veselja.

Zasp.: Da si svojom Mate veliku radost uživa u drugoj sreću svaki čovik koji ljubi Boga i svoj narod; a ki zaboravi na svetu našu viru i na svoj lipi materinski jezik, učinit će ti svaki zločin — anke krivo će preseć kako su nek i učinili i njihova smradna kumpanja.

Pik.: Reci mi lipi moj Zvano, ča imamo mi sada mrziti talijane, tudeške i druge narode ki ne govore naš jezik?

Zasp.: Nisi čuja od našega gospodina plovana kad je reka da moramo sve narodnosti stovati — a našu od srca ljubiti.

Pik.: Blažena ura da sam tako činija od moje mladosti, sad me nebi duša pokla, i ljudi bi me stimali; Invece će mi se rugati da sam se u starosti opametija.

Zasp.: Pamatni ljudi će ti prostiti kako je proštija Bog svetom Paulu koji ga je u mladosti proganja a kasnije je posta njegov apostol. Ako bi ti se ruga koji ništarija odgovori mu: Tovarska truhesa ne idu u nebesa.

Pik.: To je sve lipo i dobro; ma po majku misla ako dojdem s talijanom u družtvo, kako da govorim?

Zasp.: Ako talijan ili koji drugi ne zna govorit po našu, moramo se mi inženjat po njihovu; — ako vidimo da oni znaju štrambat po našu kako Bumbaro onda slušajmo ih i budimo s njima uljudni da nam ne reću da smo divljaci. Ako opazimo da nam se oni rugaju i da preziru naš jezik onda zaviknimo jim: Bon vijajo!

Pik.: Po moju grišnu ti govoriš pametno. Ja sam opazija da talijani govore po našu kad nas imaju potribu, — kako sada za balotacijone — ili kad nas misle u mržnu zamotati kako pauk — muhu; — a kad ih mi potribujemo nam obrnu debelo meso.

Zasp.: Justo tako učini i ti svakim, neka je gospodin, neka je implegat, neka je butigar pak češ vidit da će se brzo opametiti.

Pik.: Zal mi je da ne čuju ova tvoje lipo nauke svi kastelirski prodanci, anko oni zaslipljen krončelci ki je niki dan iz narodne mrznje razmesarija živo puše našega Marka Bumba.

Zasp.: Jo bija naučen kod izbora zdo-rati smrdljive tovarnice, pak so je stija sada najštetni mladoga i tustoga puleta.

Pik.: Samo da ne bude proselo njemu i Stuperinji ki mu je pomoga.

Zasp.: Ono su prav naši narodni zakleti neprijatelji!

Pik.: Danas smo se od naših stvari razgovorili i čemo još ko će Bog; ali bi mi bilo za da nas u toji stave kako zadnji put. Proprio ne znam koji viagras je stusa.

Zasp.: Ča nisi opazija kako je za zidom u Bumbovoj korti uina nateza: uni crni Čitanovac, ki gleda kako da je vragu iz trbe uša.

Pik.: Bi bolje učinija da pred svojim pra-gom mota lina doata smrada i blata, i dosta ga ljudi kritikaju i mu se rugaju ki si je tasta i svokru na cestu hilija jer nisu stili zatajit svoj jezik i svoj narod.

Zasp.: To je grišno i strampino, ali putimo tuje fate neka se češju kad ih arbi, — a mi pojmo lipo na večeru da nas žene ne čekaju. — Mate moj s Bogom!

Pik.: Živio Zvano!

Razne vijesti.

Političko društvo za Hrvate i Slovene u Istri.

Sjednica odbora političkog družtva za Hrvate i Slovene u Istri obdržavana je predproše nedjelje u svojem sjedištu t. j. u Pazinu. Sjednica je trajala punih pet sati. Pristupili su na listu svi odbor-nici i njihovi zamjenici, koji su i tim priznali, da pojme njezinu važnost i ozbiljnost položaja. Pošto se je predsjednik sjelio toplim riječima blagopokojnog člana, uzor svećenika i rodoljuba, Monsignora Frana Volarića, prešlo se je na razpravu o predstojećim zemaljskim izborima: Kod svih predmeta i predloga postignuta je zamjerita sloga i jednodušnost, što se mora pozdraviti iskrenim zadovoljstvom u ovako važnom poslu i u predvečerje toli važnih zemaljskih izbora.

Zadušnice za blagopokojnoga prečastnoga dra. Frana Volarića.

Dne 12. ov. mj. služila se je u Krku sv. misa zadušnica za noprčastijvoga Dra. Frana Volarića, koju su naručili njegovi rođaci odnosno prijatelji Dr. Ivo Forečić, Dr. Josip Ozbolt, prof. Vjekoslav Spinčić i Dr. Niko Fabijančić. Crkva častnih otaca Franjevaca — treforednaca bila je prema zgodu udešena. Usred crkvo bio je katafalk, obložen cviećem. Sv. misu pjevao je volečastni starješina samostana uz pripomoć dvojice svećenika. Sva sveta misa bila je pjevana staroslavenskim jezikom — drugačije se u toj crkvi niti ne pjeva. I na orguljama odgovaralo se je staroslavenskim. Bilo je to primjereno onomu koji se je za svoga života, toliko trudio i borio za staroslavensku službu Božju, za tu svetljinu svih Slavena, i naročito svih Hrvata, stanovali oni gdje mu drago. Svetoj misli prisustvovali su prečastna gospoda kanonici stolnoga kaptola i većina svećenika krčkih, predstavnici svih župa i občina otoka Krku, župnik iz Beloga sa otoka Cresna, dočim je nadpop Creski bio zadnji hip zapriječen doći, nadalje i više svetovnjaka privatnika iz grada i sa otoka Krka, te osin naručitelja sve mise dva častna oca kapucina iz Rlike, ravnatelj učiteljstva iz Kastva Fran Franković, Viktor Tomičić iz Voloskoga i August Rajčić iz Opatije. Poslie obavljanih zadušnica krenula je cijela povorka na groblje, k rakvi kaptola stolne crkve u koju se postavljaju trupla kanonika, u kojoj već na žalost počiva i truplo toli obubljenoga popa Frana. Kod to rakvo progovorio je žalobno slovo osobiti prijatelj pokojnikov Dr. Niko Fabijančić. U svom govoru istaknuo je vrline proslavnoga pokojnika, njegovu veliku učenost, oaobito u kanonskom pravu i u pitanjih slavenskoga bugosluzja, njegovu zauzimanju za to bogosluzje, njegovu odlučnost u obrani prava hrvatskoga naroda, a pri tom njegovu skrajnju dobrotu, i vruće prijateljstvo, kao i njegov mar za roditelje i rođake. Dr. Niko govorio je od areca, govorio je ganunljivo, i jedva bljaše oko koje se nije orosilo za njegovu govora Turbot „slava“ orio se je pred rakvom kad je svršilo. Za govornika dolazio je jedan za drugim da pokropi počivalište tolikoga Božjega ugodnika kao što nam je bio dr. Fran Volarić, da mu nezeli vječni pokoj, da se razstane od njegovih tjelesnih ostanaka, ali, no da, se razstane od njegove dušet od njegova bivstva, jer od toga kako je zgodno primetnuo dr. N. Fabijančić, neće se razstati dok su živi oni koji su poznavali predobroga dra. Frana.

Na uspomena Frana Volarića darovao je „Dječkom pripomoćnom družtvu“ u Pazinu Dr. D. Telnajšić K 40—

pu-
id ih
čeru
noj

Sle-

ziva
ista
znih
por-
pri-
lij-
sje-
na,
ora
svu
kod
je
ora
ko
nih

ku
za
vi-
ić,
ić
ca
na
je
-
I
-
j
-
-
-
-

Otvorena stipendija.
C. k. namjesništvo u Trstu raspisuje natječaj na jednu stipendiju od godišnjih 460 K iz zaklade pokojne Ane Pekola- vish za djake srednjih i viših škola, koji mogu dokazati srodniost ili rodbinstvo sa zakladateljicom, starinom iz Kastva.

Molbe valja uložiti do 30 septembra c. k. namjesništvu u Trstu. Pobliske obavijesti daju kotaraka poglavarstva, ravnateljstva srednjih škola i c. k. namjesništvu.

Talijanski kandidati za predstojeće zemeljaške izbore.
Talijansko političko društvo imalo je već odavno propisati svoje kandidate za petu istarsku kuriju, a to je učinilo tekar sada i sano djelomično. Ono kandidira u obćenitoj kuriji u prvom izborničtvu (po- rezne občine Piran, Saudrija, Izola, Kopar, Lazarec - (izuzam Pologe i Cesare) Milje; Vale Oltra, to mjestne občine Humak i Diltanova g. dr. Karla Apolonija iz Humka. U drugom izborničtvu (mjestne občine Buje - izuzam Kaslicu - Grožnjan, Brtoniglu, Rovinj, Bale porezno občina Vitanjan i Vizinada - izuzam Ferenci - Sv. Nedilju kod Viliuade Poreč, Tar, Vabrigu, Frato, Vazar, Funtane, Lablin, Vodnjan, Sv. Vincenat, Galezan, Fazana, Sisan, M. Lošinj, Čunski, Osor, Nerezine, Sv. Jakov, Kerk, te mjestanca Oprtalj, Buzat, Pazin, Pločin i Lošinj Veli koje bira dva zastupnika gg. Viktora Canduss-Giaro iz Ro- vinja i dr. Ivan Pesanto občinski liečnik u Oprtlju.

Za grad Kopar u gradskom izborničtvu g. dr. Nikola Belli načelnik u gradu Kopru.

Kandidature za ostale kotare u kuriji izvanjskih občina te onoj u kuriji gradova, da će se kandidate proglasiti naknad- no dočim će sa kandidatima za trgovačku komoru i za veliki posjet na dan tekar nakon objavljenih prvih triju kurija.

Talijanski socijalisti u Miljah kane postaviti za svoga kandidata u prvom ko- tarn obćenite kurije g. Frana Zorzenona učitelja u Miljah.

Umrli.
Prosloga tjedna preminuo je u Gorici bivši odvjetnik i neko doba načelnik u Pazinu g. dr. Adamo Mrach, koji je spa- dao među odlučne narodne protivnike.

Kao odvjetnik, osobito kao načelnik u Pazinu igrao je u narodnostnoj borbi između Talijana i Hrvata važnu ulogu nieću našemu narodu svako pravo, čak i pravo na narodni obstanak.

U suhotu umro je u Trstu naš naj- veći narodni neprijatelj Felice Venezian stup talijanske liberalne stranke.

U nedelju umro je u Trstu predsjed- nik prizivnog suda dr. Gertscher, ostavio je dobru uspomenu među našim nara- dom.

U ponedjeljak umro je naglom smrću u Italiji dvorski svjetnik i umirovljeni predsjednik zomaljaskg suda u Trstu g. Mihovil vitez Urbanich. Bio je rodom slo- venac, nu za narodnu stvar kao da ga i nije bilo. U dojadućem broju svratiti ćemo se na ova tri zadnja pokojnika.

Katolič. akadem. ferijalno društvo „Dobrila“ u Pazinu.
Kako je „N. Sloga“ već javila, osnovali su istarski katolič. akademičari katoličko ferijalno društvo „Dobrila“ za širenje ka- toličke prosvjete u Istri. Javnost je sva- tita nuždu toga pothvata u ovo burno vrijeme općega vrujenja, pa nea se je već i sjetila manjim darovima. Od nas im hvala, a od Boga plaćei Na mnogobrojna pitanja odgovaramo: Trebamo puno knjiga da osnujemo što više pučkih knjižnica, a trebamo i novčanih sredstava, da pokrije- mo ustanovne troškove i popunimo knji- žnice. Molimo sve prijatelje prave pučke prosvjete, da nam u tom pripomognu, da daskom svojim promaknu u Istri širenje istine i s njom skopčanoga napretka. Da-

rovi za društvo i knjižnicu neka se šalju na adresu: *Stojan Brajda, pravnik, Pazin.* Odbor.

Samostaljanaki žig (pečat) imadu još uvijek na c. k. poštanskom uredu u Novoj Baski. Dabčani zar vam se vidi to pravo?

U gospodskom našem Voloskom šepri se na pečatu jednakog ureda talijan- aka „Volosca“. Nevjerojemo da je s tim zadovoljno 98%, onoga hrvatskoga pučan- stva. Ergo mičimo se!

Odvjetničku pisarnu — preuzeo je u Beču (VII. Mariahilferstrasse br. 96) mladi odvjetnik i čestit hrvatski rođulj g. dr. Vladislav Vranjican, dvorski i sudbeni advokat, zakleti sudbeni tumač za hrvat- ski ili srbski i talijanski jezik, pok. dvor- skoga i sudbenog advokata dra. Ru- perta Angeressa.

Kakove odgejila, takve imal
Austrijske su vlade uvijek do sada po- dupirale talijansku gospodu protiv našemu narodu, često i na vlastitu škodu, osobito u našem Primorju i u Dalmaciji. Nu one su ih razmazile i u južnom Tirolu ili Trentinu misleći, da će ih tim odvratiti od irađenskih težnja i sanja: All to se te- tošenje, talijanskih spletakara austrijskim vladama uvijek gorko osvetilo a osvećuje se i sada baš u južnom Tirolu, kako pišu njemački listovi.

Prikladom jedne crkveno svečanosti u mjestu San Alessandro na jezeru „Lago di Garda“ bila je na jednom javnom mjestu izvešena crno-zuta zastava. U pučanstvu nastala je velika uzrujanost, to se je po- čelo sakupljati pred zgradom. Općinski na- čelnik naložio je, da crno-zuti carski bar- jak skine; što je pučanstvo prihvatilo sa velikim aplausom.

Tako se osvećuju svuda Talijani au- strijskim vladama jer bijahu od njih tako uzgojeni.

Frana i Jurina.

Fr. O o Jurina, a kada si bil toliko vro- mena?

Jur. (smejud se i tresed glavu) Keda sem bil? me pitas. A ja ću ti dvijo po- već da sem bil va Cresu.

Fr. Ah ho, va Cresu! a co je dobroga tam? Va tom talijanskom gradu?

Jur. Talijanskom? U ono vrime, govori Vanjelje, mo sada, ku ku.

Fr. Kako to? es je co novega?

Jur. A brate, to li se je obrnelo gori s koptil, Sen li ja vavik govori da Cres spi i spi kako da je mrtiv, ma ako se probudi da će skocit, zac kad se jena stvar etlase jače, a ona i skoci jače.

Fr. A borme pravo govoriš.

Jur. Ben, duklo znaš da Cresani su bili pogazeni od Vlastela, ma nisu se mo- gli zdignut na noge, zac nisu imali kapurula.

Fr. I to je istina.

Jur. Ti se moraš spominjat da su sliče iz Cresu u „Naše Slogi“ tri puta ri- petlje da je sam Dr. Koljevina bil kapac za to uskraćue, ma bilo je limpaca.

Fr. A koga limpaca?

Jur. Najveći je bil ta da Koljevina ni va- ljal niš onda, anci su ga svi odijali

Popl. Fratri Kopaci a najveć Vlasteli, a jeden sami Frater ga je poznival va duše, i govori da sam Koljevina, pomožen to se zna i od drugih, bil bi kapac za to delo.

Fr. Jimaš prav, sada se dobro spominjam. Pak kako se je to voltafaca učinila?

Jur. To ti je bilo tako. U Cresu su nasi domoljubl pravil patrioti, a ne kako Vlasteli samo za se, poceli misliti za puk i osnovali su Čitaonice, Konsumno Društvo, Industrijalni Tos za mlet ulike i druge žitarica. Ma za to veliko delo bilo je od potrebe nač jenoga cloveka mudroga ki zna do- bro pisat, ki pozniva sve ofsejle ki jima prijetele zdravlja a navlastito da ni- ma potrebi od plaće.

Fr. Dobro dobro, a najdi mi ti takovoga cloveka!

Jur. On je bil već pripravljen. Popl. Fratri Kopaci su se pomirili s Koljevinom: a on piši ovamo, piši onamo, piši po Guvaran piši na Kapitanat, piši po ves dan, po svu noć, toliko da se je u Cresu skupilo blago stotin famej na straniku od puka.

Fr. Oh i kako me veseli ta novitat, ja bil te poslual cell dan i noć, da mi po- vedas tu veselu storlju.

Jur. A ja bil ti ju povedal, ma sada ni- mam vremena. Drugi put kada se in- kuntramo, neću ti cinit tnanje. Za sada Bog s tobom.

Osuda.

Broj I. 1456—06.
22.—

Visoki kr. stol sedmorice riješenjem svojim od 18. srpnja 1908. br. 2988 pri- općio je ovamo slijedeću presudu:

Kr. hrvatsko-slavonsko-dalmatinski stol sedmorice kao sud kasacionalni pod predsjedjom podpredsjednika kr. stola sed- morice Josipa Florschützera, u prisutnosti vijećnika kr. stola sedmorice dra. Stjepana Posilovića, Adolfa Rušnova, Vilima Crle- njaka, Milana Stojanovića, Dragutina Mar- koveca i pomoćnog izvjestitelja Dragutina Gjurčića kao sudaca te tajničkog pristava kr. hanskog stola Janka pl. Burgstallera kao perovodje povodom žalbe nistovne optuženoga Otona Szlavika proti osudi kr. sudbenoga stola u Zagrebu od 2. travnja 1908. br. I. 145—06, kojom je rečeni sudbeni stol sudio:

Otto Szlavik, 42 god. star, ro- dom i prebivalištem iz Zagreba, oženjen, urednik „Hrvatstva“ radi prestupka uvri- jede poštenja jur kažnjem sa globom kriv. da je u broju 251. „Hrvatstva“ od 2. studenoga 1906. u rubrici „Naši dopisi“ uvrešlo dopis pod naslovom „Vrbnik“ kon- cernom listopada, u kojem se o Vrbničkoj čitnici „Frankopan“ vell: „Da je „Franko- pan kula Vrbničkog gušasa“. Čime je ne navodeći izvjesnih čina okrivio čita- niceu „Frankopan“ pogrdnim vlastitostmi i izvrgao ju javnoj porugi, te time po- činio prestupak suprot sigurnosti poštenja označenoga u §. 491. kz. pak se togn radi osudjuju po § 498. II. st. kz. uporabom § 266. kz. na kazan zatvora od (14) čo- trinaest dana, koja sa kazan obzirom na § 281. kz. protvara u kuzan globe, raču- najue na dan po 6 K. na globu od 70 kruna za podizanje i uzdržavanje popra- vilista, kaznonica i sudskih zatvora u smislu zakona od 18. travnja 1902. (zbor- njka broj 26. god. 1902.) zatim po § 380. kp. da nosi troškova kaznonog postupka i ovrhe kazni, koji se za sada in suspenso stavljaju nadalje po § 322. toč. 4 kp. da plati privatnom tužitelju branitbni trošak i trošak zaustapanja, koji je obredjen na 95 K 20 fl. dočim se privatni tužitelj sa vješkom zatraženoj trošku odpućuje na put redovite parne konačno po § 34. zak. od 17. svibnja 1876. o parbi listu, da imado o svom trošku uvratiti ovu osudu u po-

vremenom časopisu: „Naša Sloga“ izlaze- ćem u Pull u roku od 8 dana nakon pra- vomoćnosti ove osude.

Obnašao je nakon saslušanja kr. dr- zavnoga nadodvjetnika Alekse pl. Vancasa nistovnu žalbu optuženika Otona Szlavika po § 282. IV. st. b.) kp. zabaciti, te nje- gov priziv po § 291. kp. odputiti i potvr- u tom dijelu prvodusnu osudu.

O čem obavješt dr. H. Hinkoviću, od- vjetniku u Zagrebu i Otonu Szlaviku ured-niku „Hrvatstva“ u Zagrebu potonji time, da imadeu roku od 14 dana nakon dostave ove odluke kod ovoga suda položiti globu 70 kruna a jer će se u protivnom slučaju takova ovršnim putem od Vas uvertati, a u slučaju neutjerivosti ovršiti na Vama kazan zatvora od 14 dana, podjedno se pozivate da ovu vrhovnu osudu sa razlozi uvrtite u prvom slijedećem broju časo- pisa „Hrvatstva“ izlazećem u Zagrebu i časopisu „Naša Sloga“ izlazećem u Pull i to u roku od 8 dana nakon dostave ove odluke i da primjerke odnosnih brojeva „Hrvatstva“ i „Naše Sloga“ o uvrtjenju presude ovomu sudu podnesete sve pod pretnjom zakonskih posljedica.

Kr. sudbeni stol
U Zagrebu, dne 5. kolovoza 1908.
Predsjednik
Biscontini.

Razlozi.

Broj I. 1457—06.
22x.

Optuženik Otto Szlavik izvadja u žalbi da je počinjena nistina, sadržana u točki 4. § 277. kp. pošto je glavna rasprava od 2. travnja 1908. u njegovoj odsutnosti obavljena, ma da je on zaltražio molbom od 10. ožujka 1908., da mu se dostavi ova optužnica i da se do pravomoćnosti iste odgodi glavna rasprava, a njemu da je 24. travnja 1908. dostavljena odluka od 18. ožujka 1908. I. 1456—18. ex 06. kojom je obavješten, da se njegova molba odbija, jer da privatni tužitelj nije podnio nove optužnice, već da je izjavio, da os- taje pri podnesenoj već pravomoćnoj optu- znici.

Nu time nije počinjena nistina, jer je optuženik primivši pozivnicu na glavnu raspravu, imao na istu pristupiti, čime nije dobio obavijesti o odgodi iste. Žuo- benik ističe nadalje, da poziv na glavnu raspravu nije dostavljen njegovu brani- telju, koja je tvrdnja neispravna prema spisima.

Kuo daljna nistina navodi se, da je presudni sud trebao prije donešenja osude ispitati, da li je Antun Petris kao pod- predsjednik prijavitelj bio ovlašten na podnueće nazočne kazuene prijave, a da ni predsjednik ni podpredsjednik nisu o- vlašteni sami svoje volje dlati tužbe u ime društva, već samo na temelju zaklju- čka društvenog odbora odnosno ravnatelj- stva na podnueće tužbe, nadalje da pod- predsjednik redovito zamjenjuje predje- snika u njegovoj odsutnosti, to da je tre- balo sa pravili čitaonice ustanoviti, kada i u kojom slučaju da zamjenjujo predje- dnika podpredsjednik i koji im je djeo- krug. Pošto nadalje optuženik da je Antun Petris podpredsjednik čitaonice Frankopan pa da u opće nije predjedniku ni nje- govom zamjeniku kao ni ukupnom odboru ili ravnateljstvu kojeg društva nepristoji pravo u ime društva ili njegovih članova dlati tužbe radi uvrede poštenja, jer da oni u pogledu časti odnosno poštenja ne zastupaju članove ovog društva.

Tvrdi dalje zaobenik, da on u opće inkriminiranimi riečima nije nislanu na sve članove čitaonice „Frankopan“ pa da s toga ne pristoji ovaj, već svakomu članu za sebe prijavu podnijeti, pa da iz svega sad navedenoga proizlazi nistelnost točke 190. § 277. kp. jer da manjka optužbe ka- kovu zakon iziskuje. Ta obrana optuže-

nikova ali nije osnovana, jer su ubrojene riječi namijenjene „Frankopanu“ kult. Vrhućkoga gnjusa čakle da se tiču svih članova iste, a po § 492. kz. mogu se podići uvrede poštenja činom u §§ 487. 491. kz. navedenih i proći saborom a takove zastupa redovito pred sudovima predsjednik odnosno podpredsjednik, te optuženik nije nitim dokazao svoju tvrdnju da podpredsjednik Antun Petiš na podnesenoj nazočno prijave nije bio ovišten kad se uvreda nanese sboru, ne moraju pojedini članovi istoga ustati na obranu uvrijeđene časti. Zaobhenik dalje poriče da je riec „gnjus“ pogrdna u smislu § 491. kz. već jednostavna psuvka po § 496. kz.

U tom je dogledu ali pravilno čin kvalifikovao presudni sud iz razloga za to navedenih. U zaobi se nadalje ističe, da se zaštita § 492. kz. proteže na svako društvo, kojeg su pravila po nadležnoj oblasti odobrena pravila i time dokazati da je ona po državnoj vlasti priznata korporacija, a to da je imao presudni sud ureda radi ispitati, pa da u tom leži razlog ništenosti br. 10. § 277. kp. I taj navod zaobhenika nije osnovan, jer ne predleži od nikud da tužeca čitaona nebi bila priznati zbor a k tomu optuženik oglušiv se propustio je shodno predloge koje je nakanto u svoju obranu navesti istadi na glavnoj raspravi, jer na izvidjenju ureda radi u pravcu obrane optuženikove nije predležao razlog. Konacni navod optuženikov u zaobi naveden, da je on dokazao svoje inkriminirano tvrdnje nije osnovan niti je presudni sud imao povoda uzeti istinitost te tvrdnje ustanovljenom.

Valja s toga ništovnu zaobu optuženika kao neosnovanu po § 282. IV. sl. b. kp. zabaciti.

Budući da je optuženiku prvosudnom osudom kazan primjereno dosudjena valjalo je njegov priziv po § 291. kp. odpuštiti.

Kr. hrv.-slav.-dalm. stol sedmorice.
U Zagrebu, dne 18. ožujka 1908.
Za točnost:
Boričić.

Soboslikar

VLADIMIR VOJSKA

PULA — Via Sergia, 59.

Preporuča se p. n. općinstvu grada Pule i okolice za soboslikarske i ličarske radnje.

Izradba moderna, ukusna i trajna.
Cijene umjerene.

Novu mesnicu

otvorio je u Pazinu Gjur. Šverko, u kući Lovrinovića (Škapul'ina) te se preporuča al. općinstvu kao domaći mesar. Cijena umjerena, meso svježe.

Prva slavenska tvornica ura za tornjavo

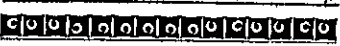
Franjo Moravus,

BRNO. Nova ulica 25. MORAVSKA.

tvori i razrađuje ure za crkvene zvonike, dvorce, škole, tvornice, vješalice, ljetnikovce samo u izvrstnoj izradbi vrlo jeftino.

Čuvane nadzorne ure. Cijenici šalju se na zahtjev badava. Najviše odlikovanje za izvrstno prozvođe IZVOZ.

Br. 205.

Razpis natječaja.

Dozvolom c. kr. Namjestništva u Trstu od 24/7 t. g. br. VII-102/25 908. otvara se ovim natječaj za jednu izpražnjenu stipendiju od br. 800 (osam sto) stipendijalne zaklade pok. Antona Sučić odvjetnika u Zagrebu.

Natjecati se mogu, muški potomci zakladateljevih rođjaka braće Ivana i Jakova Sučić od muške i ženske loze, koji pölaze hrv. srednje škole.

Molbe podkriepljene:

1. Kratkim listom; 2. svjedočbama od dva posljednja polječa; 3. dokazom porijekla od braće Ivana i Jakova Sučić, imaju se podnesti podpisanom u roku od 6 tjedana t. j. uključivo do 24. listopada te godine.

Župni ured
u Dobrinju 12. rujna 1908.

Iv. Trinajstić
župnik

ISTARSKA POSUJILNICA u PULI

Prima zadrugare, koji uplaćuju sadržajnih dionova jedan ili više po krana.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član te plaća od istoga s'.

Vraća na štednju uložene iznose do 2000 K bez predhodnog odkasa, a iznoso od 2000 K ako se nije kod uložnja suglasno ustanovilo vodi ili manji rok na odkas, uz odkas od 3 dana.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjenicu i sadržajno uz garanciju.

Uredovni sati svaki dan od 9-za sati prije podno i 3-6 sati poalte podne; u nedjelju i blagdanu zatvoreno.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se u vialo Carrara vlastita kuća (Narodni Dom) prvi pod desno; gdje se dobivaju pobliže informacije.

Ravnateljstvo.

OLOVKE

u korist družbe sv. Cirila i Metoda dobivaju se u tiskari Luginja i drug. u Puli prije (J. Krmpotić i dr.) uz cijenu od 2 do 10 para.

Podupirajte i zahtje-
vajte u svakom lokal
tjedni list
„NAŠA SLOGA“.

REUMATIZAM; neuralgija, ischlea, bodak, ulož, natekline, reumatično trganje u glavi, zublina i zglobovima liječi se jedino uspješno uporabom

„Paralyasian-Linimenta“

po vis. kr. zem. vladi odobren i zakonom zaslićen lijek nadmašuje sve ostale lijekove u djelovanju.

Čuvajte se patvorina!
Cijena boca K 1.60.

Dobiva se u svim ljekarnam. Glavno skladište: Ljekarna PEČIO sada dr. B. Vouk — Zagreb.

Dvostruki elektro-magnetički

KRIŽ ili ZVIEZDA

R. B. broj 86967.

Telefon br. 45—22.

est elektro-magnetičkim načelima sastavljeni stroj, koji kod sloga, reuma, sasma (težkog disanja), neopavanja, zujanja u uhu, neuralgije, glavobolje (migrene) kucanja srca, zubobolje, muževne slabosti, studeni ruku i nogu, padavice (epilepsije), makreju postelje, najmuati, neujestice, angihesiti, drhtanja na tlohu, influenze skopčane sa belodu hruba, hile-dia (malokrvnosti), želudačnih grčeva, beztečnosti, ischleasa, punokrvnosti, svih svih grčeva, hepatochondris, ljescinskih grčeva, Menerheida, kas i kod sveobide slabosti itd. sluzi kao nenaudrijljivo sredstvo, pošto elektro-magnetička struja celim čovječim telom djeluje; čimo se ročeno bolesni u najkraćem vremenu liječe.

Poznat je da lečnici kod navedenih bolesti visokratno elektrizovanje tiela upotrebljuju, ali ipak ne taj način, da jaka struja samo prolazno i povremeno kroz tlolu prolazi, četim naprotiv tomu struja elektro-magnetičnog. križa ili zvezde R. B. br. 86967, kako je jur rečeno, umjerenim načinom neprekidno na tlolu djeluje, što svakako bržoni sličenju dovodi, nego li prvi postupak. — Do 20

godina staro bolesti izličene su sa mojim strojem posvo! Od izličenih sa mojim strojem R. B. broj 86967 izražene zahvale kao i od odljenih slujora izdano svjedočbe i priznanice iz sviju strana svjeta pohranjene su u mojoj pisarnici, gdje stoje svakomu u svako doba na uvid. **GDJE NIJE DAN LIK NIE POMOGAD, MOLIM POKUŠATI MOJ STROJ,** jer je to sigurno sredstvo protiv gore navedenim bolestima, a onaj bolestanik, koji po mojem stroju nebi bio izličen najdulje u roku od 45 dana, dobiva novac natrag.

Upoznajom osobito p. n. općinstvo na to, da so moj stroj ne smije zamjenjivati sa Voltinim, koji je poradi svoga neuspjeha zabranjen u Njemačkoj kao i u Austro-Ugarskoj, četim moj dvostruki elektro-magnetički križ ili zvezda R. B. br. 86967 slobito se hvali i šilva vanrednu dopadnost peradi svoje izvrsne ljekovitosti.

MALI STROJ STOJI 6 K. Rabiti ga mogu samo djeca i jako slabo gospođe.

VELIKI STROJ STOJI 8 K. Rabi se kod ostarijih 20 godiš. kroničnih bolesti.

Dopisivanje i naručbe obavljaju se i u hrvatskom jeziku. Pouzdem ili ako se novca napred po šalje, razaslijo glavna prodavaona za tu i licenzmetvo.

ALBERT MÖLLER,
Budimpešta, V/41. Kolar,
Vadaz-ulica br. 24.

Narodna Tiskara i Knjigoveznica

LAGINJA i drug.

prije J. Krmpotić i drug.

Via Giulia br. 1. — PULA — Via Giulia br. 1.

PREPORUČA SE ZA:

TISKARSKE, KNJI-
GOVEŽKE, GALAN-
TERIJSKE RADNJE

SAMA IZRADJUJE
PEČATE

MADE U SALINI TISKANICE I KNJIGE ZA P. N.

OBĆINE, CRKVE, ŠKOLA, TRGOVAČKE KNJIGE, PISAN-
ODVJETNIKE, POSUJILNICE I KE ZA ŠKOLE, PISARSKIE I
KONSUMNA DRUŠTVA RIZARSKIE POTREBŠTINE

PRODAJA PAPIRA NA MALO I VELIKO.

Čestitavo s 3 srebrnima kraljevima v. Seriel godine 1821. 1824. 1826.

Čestito dijelo i zlatna kraljeva (1821. u Vinku godine 1822.)

Čestito kraljevo i srebrni kraljevi (1821. u Rimu godine 1803.)

J. Kopac

Svjjećarna na paru
J. Kopac, Gorica, ul. Sv. Antona 1. 7.

Preporuča pred svjedocima općinstva, p. n. javnom ob-
šestvu svjedo iz prijedloga pčehoga vođa. Klogram po K. S. Za
svetost jamčan: s K. 2.000. Zlatna Myrrha, Stryax, Atilla i stakla sa
zlatno svjedo je zahtjev opć. Trgovčica preporučiti: svjedo sa pogrebe,
sa kraljeva črva, veltovni svjedi i med najblijegje vrsti: uz ročeno slabo cijena.
Kad voveš kupoviti s vrbaj masekai po svjedi i dionovoj cijeni.

Na zahtjev šaljem cijenu kraljeva.